

Arrest

nr. 149 406 van 9 juli 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Malinese nationaliteit te zijn, op 9 januari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 december 2014 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 april 2015.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing tot terugdrijving van 28 december 2014, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 december 2014.

1.2. Verzoekende partij wordt op 8 januari 2015 teruggedreven naar haar land van herkomst.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep gericht vast, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 31 maart 2015 de grond werd meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd op 8 januari 2015 teruggedreven. De bestreden maatregel werd derhalve uitgevoerd. Een belang bij het beroep blijkt derhalve niet.”

2.3. Verzoekende partij richt op 7 april 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 5 februari 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter vraagt de partijen om te reageren op de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt te volharden in haar verzoekschrift en meent “dat er alsnog aanleiding is tot annulatie”. De verwerende partij verwijst naar de beschikking.”*

2.5. Verzoekende partij betwist niet dat de bestreden beslissing ondertussen werd uitgevoerd. Het is op grond van deze vaststelling dat in de beschikking werd gesteld dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij de handhaving van het beroep. Aangezien de verzoekende partij met haar betoog niet aantoonde dat zij nog een actueel en rechtstreeks belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, brengt de verzoekende partij geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking, namelijk dat verzoekende partij – gelet op haar terugnijving op 8 januari 2015 – geen belang heeft bij haar beroep omdat de bestreden beslissing werd uitgevoerd, blijft daardoor overeind.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS